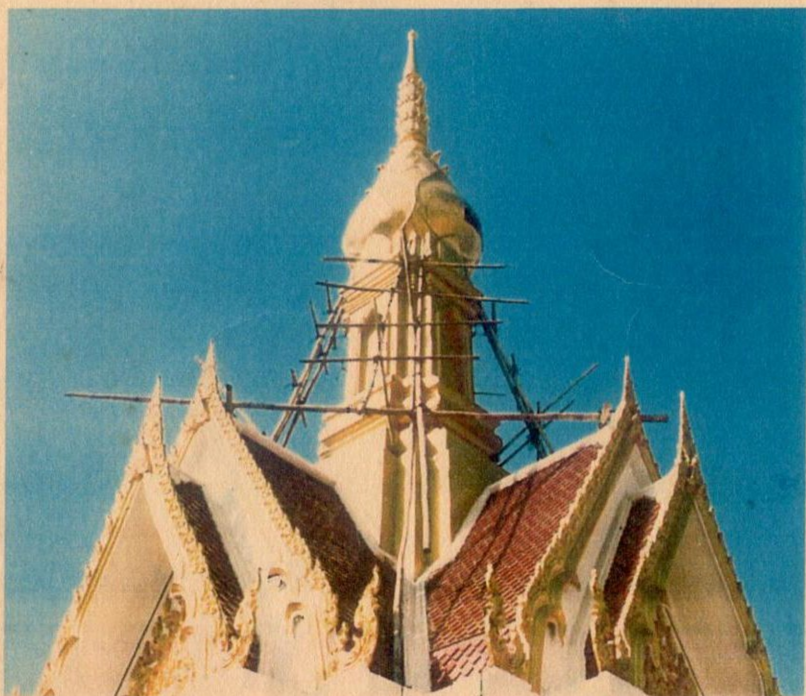
พระพุทธเจดีย์สองแคว

วัดจันทร์ตะวันออก อ.เมือง จ.พิษณุโลก

สร้างถวายเป็นพระราชกุศลแด่

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ

ในวโรกาสพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐

จัดฉลองวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๑

กำหนดการบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ
และฉลองพระพุทธเจดีย์สองแคว

ณ วัดจันทร์ตะวันออก อ.เมือง จ.พิษณุโลก
เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แด่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช
ในวโรกาสพระชนมายุ ๘๐ พรรษา

วันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖❖

เวลา ๐๙.๐๙ น. พิธีบวงสรวงเทพยดา

เวลา ๑๐.๓๙ น. พิธีอัญเชิญพระไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคตขึ้น
บนแท่นประทับในองค์พระพุทธเจดีย์
พระสงฆ์ ๑๐ รูป เจริญชัยมงคลคาถา

เวลา ๑๕.๐๙ น. พระสงฆ์ ๑๐ รูป เจริญพระพุทธมนต์

เวลา ๑๖.๓๙ น. พิธีอัญเชิญพระบรมสารีริกธาตุ พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา

เวลา ๑๗.๐๐ น. ถวายพระพุทธเจดีย์และถวายผ้าป่า

เวลา ๑๙.๓๐ น. พิธีเวียนเทียนฉลองพระบรมสารีริกธาตุ

เวลา ๒๐.๐๐ น. เจริญพระพุทธมนต์ถวายพรพระ

เวลา ๒๔.๐๐ น. พระสงฆ์ ๕๖ รูป เจริญพระพุทธมนต์มหาสมัยสูตร

ขอเรียนเชิญเจ้าภาพทุกท่านที่ร่วมสร้างและพุทธศาสนิกชนทั้งหลาย
ได้มาร่วมมหากุศลครั้งนี้ตามกำหนดการข้างต้นโดยทั่วกัน

พล.อ.ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์ และคุณเปรมฤดี ชามพูนท
เป็นประธานดำเนินการก่อสร้าง
นาวาเอกจุลินทร์ เหลือนาค เป็นเจ้าของโครงการสร้าง

สอบถามได้ที่ นาวาเอกจุลินทร์ เหลือนาค โทร. 081-532-3059
หรือที่ คุณสมพงษ์ เกตุปาน โทร. 081-474-3048
หรือที่ คุณชูศักดิ์ ยุกตะนันท์ โทร. 089-704-8080

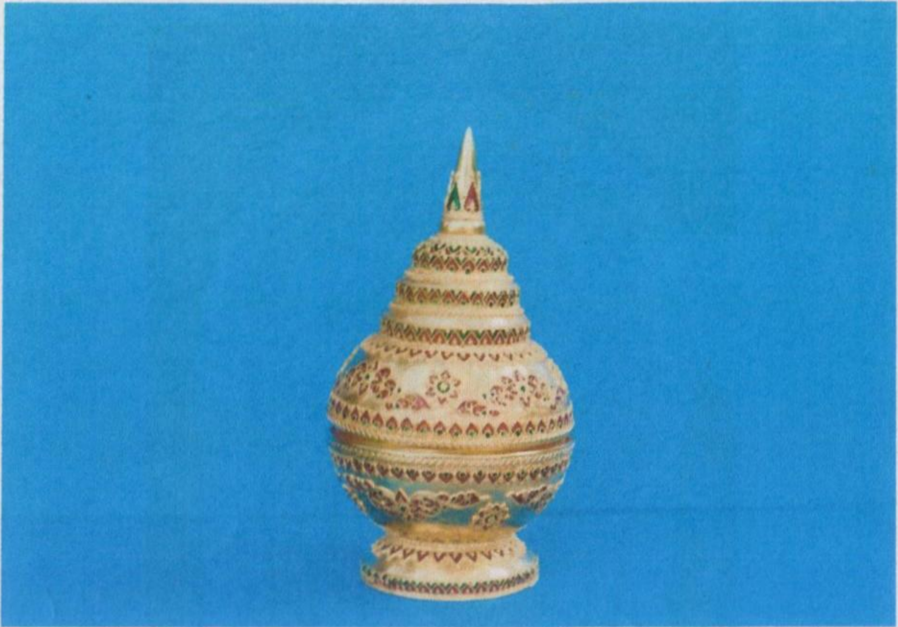
พระบรมสารีริกธาตุของพระสมณโคดม บรรจุไว้ในผอบทองคำ
สมเด็จพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโน) วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร
ประธานให้ 5 องค์ (ได้มาจากประเทศศรีลังกา)
นาวาเอกวีระ วิจารณกุล (อดีตทูตทหารประเทศปากีสถาน)
ให้นาวาเอกจุลินทร์ เหลือนาค 5 องค์
ต่อมาเสด็จมาเป็นจำนวนมากนับไม่ถ้วน

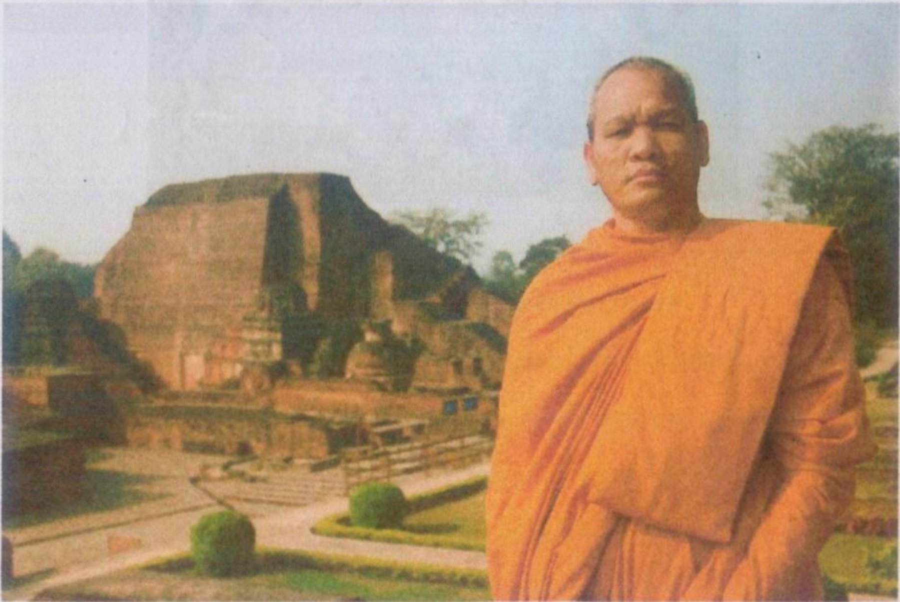
พระไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคต

“หากมีสรรพสัตว์ที่ประสบโรคร้ายต่าง ๆ แต่ปราศจากผู้ชี้แนะ ปราศจากแพทย์ผู้รักษา ต้องผจญภัยความลำบากทุกข์เข็ญนานัปการ หากพวกเขาเหล่านั้นออกนามแห่งเราแล้วโรคาพาธและทุกข์ที่มีอยู่ก็จักสูญสิ้นไป ฯลฯ”

(เป็นมหามโนปณิธานข้อ ๑ เท่านั้น)

ผอบทองคำ บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ

พระอาจารย์ อุบาลี อตุโล วัดจันทร์ตะวันตก

พระไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคต ปูรวปณิธานสูตร

****

วิศวภัทร มณีปัทมเกตุ แปล

ดังที่ข้าพเจ้าได้สดับมา สมัยหนึ่งสมเด็จพระภควันต์ทรงจาริกไปยังเมืองต่าง ๆ จนถึงมหานครไวศาลีแล้วทรงประทับอยู่ใต้ต้นศัพทรติพฤษ์ ณ สถานที่แห่งนั้น ล้วนประกอบไปด้วยเหล่ามหาภิกษุจำนวน 8,000 รูป พระโพธิสัตว์มหาสัตว์อีก 36,000 พระองค์ รวมทั้งกษัตริย์ เจ้าเมืองพราหมณ์ บัณฑิตผู้ทรงปัญญา เทวดา นาคและบรรดาสัตว์ในอัษฎาคติ (อันได้แก่ เทวดา นาค ยักษ์ คนธรรพ์ อสูร ครุฑ กินนร มโหราค) รวมถึง เหล่ามนุษย์ และอมนุษย์อันมีจำนวนเป็นอประมาณ ต่างได้มาประชุมพรั่งพร้อมกันท่ามกลางสมาคมผู้มีความเลื่อมใสศรัทธา บัดนั้นสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงตรัสแสดงธรรมเทศนา

ณ เบื้องนั้นด้วยอาศัยพุทธบารมี พระมัญชุศรีธรรมราชกุมาร จึงได้ลุกขึ้นจากอาสนบัลลังก์ที่ประทับ แล้วพาดผ้าเฉวียงบ่าด้านหนึ่ง แล้วน้อมกายลงคุกเข่าโดยนำเข่าขวาจรดพื้น ในด้านที่พระผู้มีพระภาคเจ้าประทับ ทรงประคองหัตถ์ถวายอัญชลี แล้วตรัสทูลต่อสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า ข้าแต่พระโลกนาถเจ้า ขอพระองค์โปรดตรัสแสดงถึงลักษณาการและพระนามของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย ทั้งขอพระองค์ทรงแสดงกุศลแห่งมหาปณิธาน

อันวิเศษยอดเยี่ยมทั้งปวง เพื่อเป็นเหตุให้อกุศลวิบากกรรมทั้งปวงได้สูญสิ้นไปเปรียบประดุจดั่งการเคลื่อนวงล้อแห่งพระธรรม เพื่อยังความสุข ความเกษมให้สำเร็จแก่สรรพสัตว์ทั้งหลายด้วยเทอญพระพุทธเจ้าข้า

บัดนั้น สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัสสรรเสริญพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่าประเสริฐแล้ว ประเสริฐแล้ว มัญชุศรีเธอประกอบด้วยมหากรุณาอันเป็นที่สุดที่ได้อาราธนาให้เราตถาคตแสดงพระนามแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลาย อีกทั้งกุศลบารมีแห่งปณิธานของพระพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านั้น เพื่อจักเป็นการไถ่ถอนวิบากกรรมและอกุศลธรรมทั้งปวงที่พันธนาการสรรพสัตว์อยู่ให้สมุจเฉทสูญสิ้นไปเพื่อจักเป็นคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่ ในการเคลื่อนพระธรรมจักรในครั้งนี้ด้วยอีกโสตหนึ่งดังนั้นเธอทั้งหลายจงได้สดับฟัง แลพิจารณาตรึกตรองด้วยดีเทอญ เราตถาคตจะแสดงแก่เธอ ณ บัดนี้

ในขณะนั้น พระมัญชุศรีโพธิสัตว์ จึงกราบทูลว่าขอพระองค์ทรงแสดงพระสัทธรรมนี้ตามประสงค์ด้วยเทอญ ข้าพระองค์ทั้งหลายมีความปิติปราโมทย์ พร้อมที่จะสดับพระสัทธรรมนี้แล้วพระพุทธเจ้า

สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงมีพุทธดำรัสกับพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ว่า ดูก่อนมัญชุศรีนับจากโลกธาตุแห่งนี้ไปในเบื้องบูรพาทิศผ่านพุทธเกษตรนับจำนวนได้เท่ากับเม็ดทรายในคงคานที 10 สายรวมกัน ยังมีโลกธาตุแห่งหนึ่งนามว่า "ศุทธิไพฑูรย์" มีพระผู้มีพระภาคเจ้านามว่า "ไภษัชยคุรุไพฑูรย ประภาตถาคต" ซึ่งพระองค์ทรงตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เองทรงสมบูรณ์ ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ ทรงเสด็จแล้วด้วยดี ทรงเป็นผู้รู้แจ้งในโลก ทรงยอดเยี่ยมหาผู้มาเสมอเหมือนมิได้ ทรงเป็นผู้ฝึกบุรุษที่ควรฝึกทรงเป็นบรมศาสดา

ของเทวดา และมนุษย์ทั้งหลาย ทรงเป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน และทรงเป็นที่พึ่งแห่งโลก

มัญชุศรี พระผู้มีพระภาคเจ้าไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคตพระองค์นั้น ในสมัยที่พระองค์ยังทรงเสวยพระชาติเป็นโพธิสัตว์อยู่นั้น พระองค์ทรงได้กระทำสัจกิริยาประกาศ มหาปณิธานไว้ 12 ประการ เพื่อโปรดอนุเคราะห์แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย ดังนี้

มหาปณิธานประการที่ 1 เมื่อเรามาอุบัติยังโลกและได้บรรลุพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณแล้ว ณ บัดนั้นขอให้กายของเราบังเกิดมีรัศมีสว่างไสวโชติช่วงประดุจเปลวเพลิงฉายแสงประภาสอันหาประมาณมิได้ ส่องสว่างไปทั่วทั้งบริเวณโดยไร้ขอบเขตไม่ติดขัดในโลกธาตุทั้งปวง ถึงพร้อมด้วยพุทธลักษณะที่สำคัญคือทวัตติงสะมหาบุรุษลักษณะ 32 ประการ อีกทั้งลักษณะอันวิเศษคืออสีตยานุพยัญชนะลักษณะ 80 ประการอันเป็นที่น่าเลื่อมใสแลอลังการจงได้สำเร็จแก่เราและจะยังให้สรรพสัตว์ทั้งปวงได้เสมอเหมือนโดยไม่มีผิดเพี้ยน หรือแตกต่างไปจากเราเลยแม้แต่น้อย

มหาปณิธานประการที่ 2 เมื่อเรามาอุบัติยังโลกและได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว บัดนั้น ขอให้กายของเราสว่างไสวสุกใสทอแสงรัศมีเหมือนดั่งรัตนไพฑูรย์ มีรัศมีอันปราศจากมลทินและความเศร้าหมอง ทั้งภายในภายนอก เป็นรัศมีแห่งกุศลบารมีอันยิ่งใหญ่ มีแสงรังสีสว่างไสวรุ่งเรืองยิ่งกว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์แลแสงรัศมีนี้จงฉายส่องไปถึงนิรยภูมิ เบิกถอนความโง่เขลาความมืดบอดของสรรพสัตว์ให้สิ้นไปเพื่อให้สรรพสัตว์ได้ดำเนินชีวิตไปตามความประสงค์ของแต่ละบุคคล

มหาปณิธานประการที่ 3 เมื่อเรามาอุบัติยังโลกและได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว บัดนั้นด้วยอภิสัมโพธิปัญญาญาณอันไม่มีประมาณที่ซึ่งไม่ข้องขัดในสิ่งทั้งปวงนั้น ขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย จงได้พ้นจากความยากจนค้นแค้น พ้นจากความยากไร้และจะไม่ต้องปราศไปจากสิ่งของต้องประสงค์ทั้งปวงอีก

มหาปณิธานประการที่ 4 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หาก มีสรรพสัตว์เหล่าใด ที่ประพฤติธรรมอันเป็นอกุศล เราจะเป็นผู้นำให้เขาเหล่านั้น หันกลับมาประพฤติปฏิบัติจริยาอันเป็นแนวทางสู่พระโพธิมรรค รวมทั้งผู้ที่ปฏิบัติจริยาในสาวกยาน ปัจเจกยานเราก็จะทำให้เขาทั้งหลายนั้นหันกลับมาประพฤติจริยา ตามปฏิปทาแห่งมหายานเช่นเรา

มหาปณิธานประการที่ 5 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากสรรพสัตว์ทั้งหลายอันไม่มีประมาณได้ประพฤติพรหมจรรย์ ตามคำสอนของเราและประพฤติปฏิบัติได้อย่างบริสุทธิ์ ถึงพร้อมในตรีวิธานิศีลแล้ว ถ้าหากได้ละเมิดในศีลนั้นทำให้บังเกิด มีมลทิน ด่างพร้อย หากได้สดับนามแห่งเราแล้วเขาผู้นั้นก็จะกลับคืนสู่ภาวะบริสุทธิ์ในทันทีและจะไม่ตกไปสู่ห้วงแห่งอบายภูมิอีกต่อไป

มหาปณิธานประการที่ 6 เมื่อเรามาอุบัติยังโลกและได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้วหากแม้นว่ามีสรรพสัตว์ที่ทุพพลภาพพิกลพิการอายตนะทั้งหลายไม่สมบูรณ์ มีร่างกายอัปลักษณ์ สัญญา วิปลาสสติไม่สมปะดี ตาบอด หูหนวก บ้าใบ้ ง่อยเปลี้ย เสียสติ ได้รับทุกขเวทนา จากโรคภัยต่าง ๆ หากได้สดับนามแห่งเราแล้วขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายนั้น

จงกลับกลายเป็นผู้มีร่างกายที่งดงามสง่า มีอายตนะครบถ้วนสมบูรณ์อวัยวะต่างๆ สมบูรณ์และปราศจากโรคภัยทั้งปวง

มหาปณิธานประการที่ 7 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากมีสรรพสัตว์ที่ประสบโรคร้ายต่างๆ แต่ปราศจากผู้ชี้แนะปราศจากแพทย์ผู้รักษาไร้ญาติขาดมิตร ไม่มีแม้กระทั่งที่พักพิงอาศัย ต้องผจญภัยความลำบากทุกข์เข็ญนานัปการหากเขาเหล่านั้นได้สดับนามแห่งเราแล้วโรคาพาธ และทุกข์ที่มีอยู่ ก็จักสูญสิ้นไป จักมีความสุขทั้งกายและใจวงศ์ตระกูลจะสุขสมบูรณ์พูนผล อุดมด้วยโภคทรัพย์สมบัติ และเขาผู้นั้นก็จะได้บรรลุถึงพระอนุตรสัมโพธิญาณในที่สุด

มหาปณิธานประการที่ 8 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้วหากมีสตรีเพศใดที่ประสบกับความทุกข์ มีความกลัดกลุ้มใจ เบื่อหน่ายมีจิตที่ปรารถนาต้องการจะหลุดพ้นจากลักษณาการแห่งอิสตรี หากเธอผู้นั้นได้สดับนามแห่งเราแล้ว ขอให้รูปกายและสิ่งต่างๆ ที่เป็นหญิงจงกลับกลายเป็นบุรุษสภาพโดยสมบูรณ์และเธอผู้นั้นก็จะได้บรรลุพระอนุตรสัมโพธิญาณในที่สุด

มหาปณิธานประการที่ 9 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากมีสรรพสัตว์เหล่าใดที่เข้าสู่กระแสข่ายแห่งมาร เราจะช่วยให้เขาได้พ้นจากกระแสข่ายแห่งมารนั้นได้พ้นจากความหลงผิดอวิชชาทั้งปวงหากแม้นผลแห่งกุศลกรรมที่สรรพสัตว์เหล่านั้นได้กระทำไว้จะเป็นเหตุให้ไปสู่นรกภูมิเราจะขอเป็นผู้ระงับมิจฉาทิฐิของสรรพสัตว์ทั้งหลายเองและจะช่วยให้เหล่าสรรพสัตว์นั้น ได้บังเกิดมีสัมมาทิฐิหันมาบำเพ็ญจริยาของพระโพธิสัตว์และจะช่วยให้สำเร็จ ถึงพร้อมในพระโพธิญาณได้โดยไว

มหาปณิธานประการที่ 10 เมื่อเรามาอุบัติยังโลกและได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากมีสรรพสัตว์เหล่าใดที่ต้องคดีอาญาหลวง ถูกจองจำ ถูกพันธนาการด้วยโซ่ตรวน ถูกโบย ตี หรือ ต้องคดีประหารชีวิตด้วยอาญาใหญ่น้อย ต้องประสบภยันตราย ถูกข่มเหง ดูถูกเหยียดหยาม ไม่ได้รับความกรุณาได้รับแต่ทุกขเวทนาทั้งกายและใจเป็นที่ยิ่ง หากเมื่อได้ สดับนามแห่งเราแล้ว ด้วยคุณธรรมบารมีอันยิ่งใหญ่ของเรานั้นขอให้สรรพสัตว์ทั้งหลายจงได้หลุดพ้นสิ้นจากความทุกข์ทรมานทั้งปวง

มหาปณิธานประการที่ 11 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากมีสรรพสัตว์เหล่าใดที่ได้รับทุกข์ทรมาน จากทุพภิกขภัย (ข้าวยากหมากแพง) อดอยากหิวกระหาย อีกทั้งผู้ที่ต้องกระทำกรรมชั่วเพื่อเลี้ยงชีพของตน เมื่อเราได้สดับนามแห่งเราแล้วและตั้งจิตอธิษฐานภาวนาถึงเราในเบื้องแรกทิพยบริภัณฑ์และทิพยสุธาโภชน์ ก็จะได้สำเร็จแก่เขาผู้นั้นอย่างบริบูรณ์และในเบื้องอันเป็นที่สุดนั้นเขาจะได้เสวยอมฤตธรรมจะเป็นผู้ที่ถึงพร้อมในบรมสุข อันเยี่ยมยอดจำนวนพอประมาณ

มหาปณิธานประการที่ 12 เมื่อเรามาอุบัติยังโลก และได้บรรลุถึงพระโพธิญาณแล้ว หากมีสรรพสัตว์ผู้อนาถา ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่มได้รับโรคภัยจากแมลงต่าง ๆ ผจญกับอากาศหนาวร้อนทุกวันคืนได้รับแต่ความทุกข์ทรมาน เมื่อได้สดับนามแห่งเราแล้วและตั้งจิตภาวนาสาราณียะ ด้วยความยึดมั่นความทุกข์ทรมานทั้งหลายนั้น ก็จะมลายหมดสิ้นไปเขาจะได้รับวัตถาภรณ์แพรพรรณอันเป็นทิพย์ในทันทีอีกจะพรั่งพร้อมไปด้วยรัตนามณีอันมีค่าทั้งปวง เครื่องนอนเครื่องสังคีตดนตรีทั้งหลาย ก็จะได้สำเร็จแก่เขาผู้นั้นอย่างบริบูรณ์

ดูก่อน มัญชุศรีนี่คือปฏิปทาปณิธาน แห่งองค์สมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้าไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคตพระองค์นั้น พระผู้ทรงตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง ในกาลสมัยที่พระองค์ทรงบำเพ็ญจริยาเสวยพระชาติเป็นโพธิสัตว์อยู่นั้น พระองค์ทรงได้ประกาศมหาปณิธานนี้ เพื่อจะยังพุทธเกษตรอันวิเศษสมบูรณ์ ให้บังเกิดขึ้นด้วยองค์คุณแห่งมหาปณิธานนั้น ถ้าหากว่าเราตถาคต (พระศรีศากยมุนีพุทธเจ้า) จะพรรณนาถึงพุทธเกษตรแห่งนั้นไปตลอดเวลา 1 กัลป์ ก็มิอาจที่จะพรรณนาได้หมดสิ้น ดินแดนพุทธเกษตรแห่งนั้นบริสุทธิ์ วิเศษ น่าอภิรมย์เป็นยิ่งนัก ปราศจากซึ่งวิบากกรรมและอกุศลกรรมทั้งปวง ปราศจากสรรพสำเนียงแห่งความทุกข์ พื้นเมทนีดลของโลกธาตุแห่งนี้ ก็มีสีดังรัตนไพฑูรย์ มีข่ายกระดึงทองเชื่อมโยงติดต่อกันกับโลกธาตุแห่งนี้ (สหาโลกธาตุ) พรั่งพร้อมไปด้วยปราสาท ราชมณเฑียร วิหาร ชาล มาลา ราชรถ อันล้วนแต่ประดับประดารังสรรค์ด้วย สัตปรัตนมณีทั้งสิ้น ซึ่งอลังการแลวิจิตรพิสดารไม่พร่องไม่แตกต่างไม่ผิดเพี้ยนจากสุขาวดีโลกธาตุ (มีพระอมิตภะปกครอง) อยู่เบื้องทิศาด้านตะวันตกเลยแม้แต่น้อย ในศุทธิไพฑูรยพุทธเกษตรแห่งนั้นมีพระโพธิสัตว์ มหาสัตว์อยู่ 2 พระองค์ นามว่า สุริยะประภาพระองค์หนึ่งและจันทรประภา พระองค์หนึ่ง พระโพธิสัตว์ มหาสัตว์ทั้ง 2 พระองค์นี้ ประทับอยู่เป็นประธานในหมู่โพธิสัตว์อันมีจำนวนมากมายเหลือคณานับ เป็นอัครสาวกแห่งพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น (พระไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคต) มีความเข้าใจ รู้แจ้งในธารณี กุศโลบายของพระผู้มีพระภาคเจ้า

ไภษัชยคุรุไพฑูรยประภาตถาคต แลประทับอยู่ ณ ท่ามกลาง รัตนธาตุมณฑล เป็นดั่งนั้น มัญชุศรี เหล่ากุลบุตร กุลธิดาทั้งหลายสมควรตั้งจิตปรารถนาเพื่อที่จะไปจุติ ณ ศุทธิไพฑูรยพุทธเกษตรอันเกษมแห่งนั้นเทอญ (ไม่ต้องกลับลงมาเกิดในโลกนี้อีก โลกเรานี้เรียกว่า สหาโลกธาตุ แปลว่าโลกแห่งความทุกข์ จะเป็นสุขก็ต่อเมื่อเป็นพระอรหันต์เท่านั้น)

พระธารณีคาถานี้ภาวนาแล้วจะขจัดทุกข์ของสรรพสัตว์ให้สูญสิ้นท่อง 108 จบ เสกอาหารหรือยาและน้ำให้คนป่วยกินหายแล (ก่อนจะเสกต้องชำระร่างกายให้สะอาดก่อน)

"นโม ภาควเต ไภษชฺเย คุรุ ไพฑูรยปรฺภ ราชาย ตถาคตาย
อรฺหเต สมฺยกฺ สํพุทฺธาย
ตทฺยถา โอม ไภษชฺเย ไภษชฺเย มหาไภษชฺเย ราชา สมุทฺคเต
สวาหา"

(คนไข้ที่เป็นโรครักษาไม่หายภาวนาชื่อของท่านด้วยศรัทธาจะหายไปสิ้น)

จารึกสองแคว

ศุภมัสดุพระพุทธศาสนกาลล่วงได้ ๒๕๔๙ ปี ด้วย ฯ ข้าฯ นาวาเอกจุลินทร์ เหลือนาค คนบ้านจอมทอง จังหวัดพิษณุโลก ผู้เชื่อและมีศรัทธาอย่างแรงกล้าในบวรพระพุทธศาสนา พร้อมด้วย พลเอก ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์ คุณเปรมฤดี ชามพูนท ผู้เป็นกัลยาณมิตร ได้พร้อมใจกันอาราธนาพระคุณเจ้า พระอุบาลี อตุโล เป็นองค์อุปถัมภ์ร่วมกันก่อสร้าง พระพุทธเจดีย์สองแคว เพื่อบรรจุ พระบรมสารีริกธาตุ แห่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ณ วัดจันทร์ ฝั่งตะวันออก กับทั้งอุทิศมหากุศลนี้ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชฯ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ ๘๐ ปี ทั้งนี้ด้วยปวงข้าพระพุทธเจ้า มีความสำนึก ในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีต่อปวงชนชาวสยามไทย ด้วยพระบรมเดชานุภาพของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ กับทั้งผลแห่งบุญกุศลครั้งนี้จงดลบันดาลให้แผ่นดินสยามร่มเย็น เป็นปึกแผ่น และผู้ร่วมกองการมหากุศลครั้งนี้ จงได้บรรลุ พระนิพพานในชาติปัจจุบันนี้ด้วยเทอญ

จารึกเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๔๙